

ת"פ 22329/02/13 - המאשימה - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל תביעות רמלה נגד הנאשם - חן חנן גבאי- התייצב, ע

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 22329-02-13 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' גבאי
בפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה

בעניין: המאשימה - מדינת ישראל באמצעות
משטרת ישראל תביעות רמלה ע"י עוה"ד
נטליה אוסטרובסקי

נגד
הנאשם - חן חנן גבאי- התייצב ע"י עוה"ד
דניאל חקלאי - לא התייצב

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**); הפרעה לעובד ציבור לפי סעיף 288א(1) לחוק העונשין; תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, ביום 28.8.12 בשעה 00:20 או בסמוך לכך, הגיע הפקח העירוני גרייס אמסיס (להלן: **גרייס**) לעסק של הנאשם ששמו "פיצה פאי" שבתחומי העיר לוד (להלן: **העסק**), וזאת מאחר והעסק היה פתוח לאחר שעת חצות בניגוד לחוק. בעת שגרייס ביקש מהנאשם את מספר ה-ח.פ של העסק כדי לרשום לו הודעת קנס, הפריע לו הנאשם במילוי תפקידו בכך שאמר לו "אני לא מביא לך, שלא תרשום לי דו"ח". באותן נסיבות, אחיו של הנאשם, שהיה קטין באותה עת (להלן: **הקטין**) איים על גרייס שלא כדן באומרו: "אני אזיין אותך, אני יודע איפה אתה גר". הקטין תקף את גרייס שלא כדן בכך שדחף אותו, נתן לו אגרוף בכתף ומכה בפנים. כמו כן, הנאשם תקף את גרייס שלא כדן בכך שמשך אותו בחולצתו וכן איים עליו באומרו לגרייס שאם לא יעזוב את אחיו, הוא ידקור אותו ושהוא יודע איפה הוא גר. הנאשם כפר בכתב האישום ונשמעו הראיות.

ראיות המאשימה

עמוד 1

2. ראיות המאשימה מתמצות בעדותו של גרייס ועדותו של פקח נוסף שהיה נוכח עימו באירוע בשם עמנואל גולדשמיט (להלן: **עמנואל**).

3. גרייס העיד כי במועד האירוע, עבד במשמרת לילה עם עמנואל ושניהם היו בסבב אחר עסקים שפעלו לאחר חצות. בשעה 00:20 הגיעו לעסק שהיה עדיין פתוח ובמקום נכחו הנאשם והקטין. הנאשם התבקש למסור את פרטי ה-ח.פ של העסק וזאת במטרה לרשום הודעת קנס. הנאשם אכן מסר את מספר ה-ח.פ וגרייס העביר את המספר לידי עמנואל לצורך רישום הודעת הקנס. עמנואל עמד בצד והחל לרשום את הודעת הקנס. לטענת גרייס הקטין ניגש אליו והחל לאיים עליו ולקלל אותו ואמר לו לא לרשום את הודעת הקנס והוסיף "אני אזיין אותך". הקטין בהמשך נתן לגרייס אגרוף בכתף. גרייס בתגובה ריסס את פניו של הקטין בגז פלפל שהיה ברשותו. הקטין נשכב על הרצפה וגרייס תפס אותו בידיו עד להגעת ניידות שנקראו למקום. בשלב זה, הנאשם ניגש אליו ואמר לו "אני אזיין אותך" וכי ידקור אותו וירצח אותו ושהינו יודע היכן הוא מתגורר וכן משך אותו בחולצתו (לכל הפרטים שנזכרו לעיל ראו עדותו של גרייס בפרוט' עמ' 8 - 12).

4. עמנואל העיד כי כאשר הגיע לעסק יחד עם גרייס ביקשו לקבל את מספר ה-ח.פ של העסק על מנת לרשום הודעת קנס והנאשם אכן מסר את המספר. לטענת עמנואל בעת שרשם את הודעת הקנס, הבחין בגרייס מתיז על הקטין גז פלפל והנאשם החל לאיים על גרייס ואמר לו "אני ארצח אותך, אני אזיין אותך, אתה ילד כאפות". בהמשך הגיעו למקום נערים נוספים והנאשם המשיך לקלל ולאיים. בנוסף, הנאשם ניסה לתקוף את גרייס בכך שתפס אותו בחולצתו ואחד מהנוכחים במקום משך את הנאשם לאחור (ת/ש' 2 - 11).

גרסת הנאשם ועדי ההגנה

5. הנאשם טען שעמנואל וגרייס הגיעו יחד עם פקח עירוני נוסף בשם רמי, כך שבפועל היו במקום שלושה פקחים ולא שניים כפי שנטען ע"י עמנואל וגרייס. לטענת הנאשם בעת שהתבקש למסור את מספר ה-ח.פ של העסק הוא נענה לבקשה ולא הביע כל התנגדות. כמו כן, הנאשם טען שהבחין בגרייס מרסס את פניו של הקטין בגז פלפל ומפיל אותו לרצפה ולכן מתוך סערת רגשות קילל את גרייס, אך הכחיש שאיים עליו במילים "אני אדקור אותך, אני ארצח אותך". כמו כן, אישר ששם את ידו על גרייס בכדי לשחרר את אחיזתו מהקטין, אך לא תקף אותו (ת/ש' 4 - 31; פרוט' עמ' 23 ש' 23 - עמ' 24 ש' 27).

6. מטעם הנאשם העידו הקטין וכן שני עדים נוספים בשם דולב פזרקר (להלן: **דולב**) ורן שלטון (להלן: **רן**):

א. הקטין - טען שלעסק הגיעו שלושה פקחים, עמנואל, גרייס ורמי. גרייס ריסס את פניו עם גז

פלפל והפיל אותו לרצפה וזאת ללא הצדקה. בהמשך, שמע את קולו של אחיו ברקע אך לא ראה מה התרחש בגלל גז הפלפל שרוסס לעיניו (פרוט' עמ' 42 ש' 3-20, עמ' 44 ש' 19-21, עמ' 45 ש' 13).

ב. דולב - העיד שהעסק היה סגור בעת שהגיעו אליו שלושה פקחים עירוניים. אחד מהם, ללא כל סיבה מוצדקת, ריסס את הקטין בגז פלפל. הנאשם בשלב זה היה בתוך העסק, יצא ממנו והחל לצעוק לכיוון הפקחים אך לא איים ולא תקף (פרוט' עמ' 40 ש' 24 - עמ' 41 ש' 11).

ג. בן - העיד גם כן שהגיעו שלושה פקחים לעסק ואחד הפקחים ריסס את פניו של הקטין והפיל אותו לרצפה. הנאשם בתגובה צעק לעברו אך לא איים עליו ולא תקף אותו (פרוט' עמ' 36 ש' 20-34, עמ' 38 ש' 1-12).

עבירת האיומים ועבירת התקיפת עובד ציבור

7. גרסתם של עמנואל וגרייס בנוגע לאופן התנהלותו של הנאשם כלפי גרייס היתה מאוד דומה. הווה אומר, שניהם העידו שהנאשם איים על גרייס וכן משך בחולצתו בעת שגרייס החזיק את הקטין לאחר שריסס על פניו גז פלפל. עדותו של כל אחד מהם יש בה בכדי לחזק את עדותו של האחר.

8. מן הראוי לציין שכנגד הקטין הוגש כתב אישום לבית משפט השלום לנוער ברמלה (ת/4), בגין האירוע נשוא כתב האישום ויוחסו לו שלוש הוראות חיקוק: איומים, הפרעה לעובד ציבור במילוי תפקידו ותקיפת עובד ציבור במילוי תפקידו. ביום 12.5.15, הוצג לבית המשפט השלום לנוער הסדר טיעון בין הצדדים, וזאת לאחר שמיעת הראיות בתיק. לפי הסדר הטיעון כתב האישום תוקן בהסכמה והעבירה של תקיפת עובד ציבור נמחקה, והקטין הודה וניתנה הכרעת דין שקובעת שהוא ביצע את שתי העבירות האחרות.

9. יודגש שהן הנאשם והן שלושת עדי ההגנה מטעמו, לרבות הקטין, לא ציינו בחקירתם הראשית את התנהגותו של הקטין כלפי גרייס כפי תיאור העובדות של כתב האישום שהוגש כנגד הקטין (או כפי שתוקן בהמשך). כולם הציגו מצג שלפיו גרייס ריסס את הקטין עם גז פלפל ללא כל סיבה מוצדקת ותוך הכחשת ההתנהגות של הקטין שקדמה לריסוס הגז (איומים ותקיפה כלפי גרייס). כמו כן, שלושת עדי ההגנה לא ציינו את מה שהנאשם ציין בעצמו והוא המגע בידו של גרייס על מנת להרחיקו מהקטין. די בכך על מנת להפחית ממשקל עדותם ולהוביל למסקנה שיש לבכר את גרסתם של עמנואל וגרייס על פני גרסת הנאשם ועדי ההגנה מטעמו.

10. כמו כן, הוצג בפניי פרוטוקול הדיון של בית המשפט לנוער שבו נשמעה עדותם של גרייס ועמנואל (נ/1). מהפרוטוקול עולה כי עדותו של גרייס התמקדה בהתנהגותו של הקטין כלפיו שכללה תקיפה ישירה ואיומים. בנוסף, גם ציין שבעל העסק (הנאשם שבפני) גם איים עליו (נ/1 עמ' 11 ש' 28-29).

ללמדך, שגרייס היה עקבי בדבריו הן בעדות שבפני והן בעדות שנמסרה בבית המשפט לנוער.

11. בא כוח הנאשם הפנה בסיכומיו לעדותו של עמנואל בבית המשפט לנוער (נ/1) ואשר לפיה לא ראה את בעל העסק (הנאשם שבפני) תוקף את עמנואל או את גרייס (נ/1 עמ' 17 ש' 5-8). עם זאת, עמנואל בעדותו בפני עומת עם נקודה זו וחזר על דבריו כפי שנמסרו בהודעתו במשטרה ואשר לפיהם אכן הנאשם שבפני משך בחולצתו של גרייס. כמו כן, הבהיר שבעת שמסר את הודעתו במשטרה הדברים היו טריים בזיכרונו הרבה יותר מאשר בעת שהעיד בבית המשפט לנוער כשנתיים לאחר האירוע (העדות בבית המשפט השלום לנוער היתה ביום 14.9.14 ובעוד שהודעתו במשטרה נמסרה ביום 28.8.12) (פרוט' עמ' 20 ש' 14 - עמ' 21 ש' 22).

12. בנסיבות אלה, הנני קובע שהוכח מעל לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירות של איומים ותקיפת עובד ציבור.

העבירה של הפרעה לעובד ציבור

13. בסעיף 2 לכתב האישום נאמרו הדברים הבאים:

"בעת שפקח ביקש מהנאשם את מספר ה-ח.פ של העסק כדי לרשום לו דו"ח, הפריע לו הנאשם במילוי תפקידו בכך שאמר לו "אני לא מביא לך, שלא תרשום לי דו"ח".

14. ללמדך, שהמאשימה טוענת שהעבירה של הפרעה לעובד ציבור קמה מכוח הסירוב למסור את מספר ה-ח.פ של העסק. מהראיות שהובאו בפני עלה בבירור כי הנאשם לא התנגד למסירת פרטי ה-ח.פ של העסק ואכן מסר אותו לידי גרייס ועמנואל. בנסיבות אלה, יש לזכות את הנאשם מהעבירה של הפרעה לעובד ציבור במילוי תפקידו.

סוף דבר

15. לאור כל האמור לעיל, הנני קובע כדלקמן:

א. הנני מרשיע את הנאשם בביצוען של העבירות הבאות: איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין ותקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין.

ב. הנני מזכה את הנאשם מהעבירה של הפרעה לעובד ציבור לפי סעיף 288א(1) לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ה, 15 יוני 2015, במעמד הנאשם ובאת כוח המאשימה.